

EN VEJ
TIL ALLE

TAG PLADS

Stolene fra udstillingen

TAG PLADS

Dette katalog inviterer ind i et univers af stole skabt af 38 unge, der har oplevet udfordringer på vejen mod job og uddannelse. Stolene stammer fra jobcentre, kommunale ungeindsatser, skoler og andre dele af uddannelses- og beskæftigelsessystemet, hvor unge tidligere har haft deres plads. *De unge har taget stolene tilbage og omdannet dem.*

Hver stol repræsenterer en fortælling om et ungt menneskes møde med systemets indsatser og tilbud. Det er fortællinger om at blive bedt om at "tage plads" – og vente. Om at blive overset, misforstået eller forsøgt placeret i rammer, der ikke passede. Men stolene formidler også visioner for mulige fremtider. De giver konkrete bud på, hvordan mødet med systemet kunne tage sig ud; steder kendetegnet af plads, respekt og reelle muligheder – *i en fremtid, hvor unge insisterer på at tage deres plads.*

STOL PÅ MIG HELENE

Vi håber på at kunne stole på dem i kommunen, når vi kommer – og at de stoler på os. At de tror på, at vi kender os selv, og at vi ikke bare er der for at nasse.

Men erfaringen er ofte en anden. At vi ikke passe ind i systemets bokse. Det føles, som om vi unge mennesker er en slags §404 – *page not found*. Vi findes ikke i systemets kategorier endnu. Det gør det til en lang kamp. En kamp for ikke at ende direkte på førtidspension. En kamp for at bevise, at der findes andre muligheder og veje, selvom man ikke kan studere eller arbejde på fuldtid.

“Stol på mig – og jeg stoler på dig.” Det burde være en fælles aftale, men lige nu er den tillid ikke fundet endnu.

Stolen står som et håb. Et håb om et system, hvor tilliden går begge veje, og hvor man bliver mødt som menneske – ikke som fejl i systemet.

STEMPLET SOM PROBLEMET

OLIVER

Folk, der ikke følger reglerne, er ikke fucked - de har bare gennemskuet, hvad der er galt med reglerne.

Når man sætter sig imod uretfærdighed, bliver man ofte stemplet som problemet. Men måske er man bare den, der ser fejl og huller.

Stolen er et oprør mod systemets dobbeltmoral. Et symbol på retfærdighed og retten til at stille spørgsmål, når reglerne ikke giver mening.

Den handler om at se forskel på oprør og ondskab - og om modet til at sige fra.

Et budskab til alle, der tør sige: Måske er det ikke mig, der er forkert - måske er det systemet.

GIU PLADS TIL NATUREN

THOR

Stolen er delt i to. På den ene side brænder byen – på den anden spirer naturen. To verdener, to måder at leve på.

Det handler om balancen mellem menneske og natur. Om at vi har fjernet os fra det, der giver ro, glæde og liv.

Budskabet er enkelt: Giv plads til naturen – og dermed også til os selv. Vi skal leve med naturen, ikke imod den.

Stolen er et håb om en fremtid, hvor vi genfinder rytmen, mærker jorden under os og lader det vilde gro. En påmindelse om, at naturen ikke bare er et sted – det er en del af, hvem vi er.

(UDEN TITEL)

MORTEN

Stolen er ubehagelig at sidde på. Det er meningen – for den handler om magt og ansvar.

Når man arbejder i systemet, sidder man med beslutninger, der påvirker andre menneskers liv og fremtid. Derfor bør magten mærkes. Den skal ikke

gøre ondt, men den må gerne trykke lidt, så man ikke glemmer, hvad den betyder.

Stolen er en påmindelse om, at der altid sidder et menneske på den anden side af bordet – et menneske med en historie, der formes af de valg, du træffer.

Stolen er ikke vred, men håber på mere bevidsthed. Kunstneren har lyttet til mange fortællinger om unge, der føler sig overset. Den ubehagelige stol er hans måde at sige: Magt skal bruges med omtanke – ikke glemmes i komfort.

JOSEF OG JANNIK

TILLID ER JO GENSIDIG - IKKE?

Sæt dig ned og fortæl

Why not?

Tilliden er jo gensidig

Det går som det plejer

Du bliver set og hørt

Men ender stadig

Med at føle dig

Lige så blank som et stykke papir

Ligesom at tilliden er gensidig

Så er samtalerne det også

Det ender altid i udgangspunktet.

Men alligevel skal man huske at

Når solen går ned, så kommer stjernerne

Frem

Man fortæller og åbner op, men det kommer ingen vegne hen. Det rykker ikke på ens sag. Man står tilbage med svigt, vrede og magtesløshed.

DEN FUGL, DER SER LÆNGST FLYVER HØJEST

LASSE

Stolen handler om at kunne se fremad – om håbet og drømmen, der får én til at lette.

STU'en er tænkt som en platform, der skal hjælpe unge med at se længere ud mod deres fremtid.

Den skal give muligheder, mod og lyst til at flyve videre.

Men mange oplever den som en parkeringsplads. Et sted, hvor man står stille i stedet for at få vinger.

Hvor døren til videre uddannelse og arbejde står på klem, men sjældent bliver åbnet.

Stolen stiller spørgsmålet: Hvad skal en STU egentlig være? Et sted man parkeres – eller et sted, der hjælper én på vej?

Den fugl der ser længst, flyver højest. Men det kræver, at rammerne giver udsyn – og troen på, at man kan.

SÆT DIG I JORES STED MATHEO OG SCOTT

Stolen er en kritik af, hvordan unge mennesker bliver behandlet i systemet. Alt det, der står i taleboblerne på stolesædet, er noget, de selv - eller deres venner - har fået at vide, når de har været i kontakt med kommunen. Sætningerne på stolens ryg er de ord, de ville ønske, de var blevet mødt med.

Meningen med stolen er at vise de unges negative erfaringer - men også håbet om at blive mødt mere positivt og åbent i fremtiden. De har længe følt sig overset, overhørt og behandlet som en sag i stedet for som mennesker.

Bamsen symboliserer sårbarhed. "Den repræsenterer os, fordi vi nogle gange føler os små og har brug for at blive passet på..."

Vi ønsker et system, hvor man føler sig tryk."

ASTA SCOPOPHOBIA

Scopophobia er frygten for at blive kigget på – eller stirret på. Med en overflade fuld af øjne, skaber stolen ubehag hos den, der ser på den. Den tvinger betragteren til at mærke, hvordan det føles at være den, der bliver stirret på.

Den handler om Aastas egne erfaringer fra jobcentret: at føle sig overvåget, observeret, kigget på. Som person på autismspektret er det en ubehagelig følelse – især når nogen insisterer på intens øjenkontakt ved hver samtale.

Det får én til at føle sig utilpas – og i nogle tilfælde allerede dømt på forhånd. Som om man bliver analyseret og vurderet, før man overhovedet har åbnet munden.

HELENE KOMPOST

Kompost er forvandlingens jord. Det er resterne af det, der var engang – aftryk af liv.

Kompost handler om modet til at lade noget dø, så noget andet kan begynde at leve.

Stolen viser, at der er dele af det nuværende system, der bør kasseres for at give plads til omdannelse. Specifikt måtte de penge, der er brugt på denne designerstol gerne bruges på unge i stedet. Det må gerne komme i komposten.

Systemet kalder på forandring, og i komposten håber man, at forarbejdningen giver næring til noget nyt og bedre.

JEG KNÆKKER, HVIS DU LÆNER DIG LIAM

En stol i stykker - samlet igen, men med synlige revner.

Man kan blive knækket i et skolesystem, der ikke forstår én. Heldigvis kan man også samles igen - men skaden er sket. Revnerne er der. Stolen kan ikke bære den samme vægt som før.

Der er vrede i stolen. Men også håb. For selvom stolen er knækket, står den stadig. Selvom man er blevet ødelagt, kan man samles. Det kræver bare, at nogen ser én, griber én, hjælper én.

Titlen er en advarsel og et råb om hjælp på samme tid: *Jeg knækker, hvis du læner dig* - men måske vil jeg ikke knække, hvis nogen ser mig, før jeg bryder helt sammen.

GRIB DE UNGES HÅB AMIR, MADS OG DIANA

Stolen råber: *Grib de unges håb, før det slukkes!*

Den viser et system, der ofte går for langsomt - og som glemmer, at håb skal bæres, ikke knuses.

Unge møder ventetid, krav og regler, der gør hjælpen svær at få. Man skal være 15 for at få hjælp til misbrug. Man kan vente i årevis på pas eller statsborgerskab. I mellemtiden mister man troen.

Stolen er et opråb: Systemet skal være der, når behovet opstår - ikke når det passer systemet.

Håbet lever i de unge. Opgaven er at gribe det.

TUS SIGNE

TUS - Talerøret for Unge på STU kæmper for mere elevdemokrati på landets STU'er, så elever kan få større stemme og indflydelse på deres egen hverdag.

TUS repræsenterer fællesskab og forskellighed, og er et samlingssted for unge med særlige behov, som har lige så meget på hjertet som alle andre unge.

Stolen står for fællesskabet. For styrken i at stå sammen. For at unge ikke skal være tavse tilskuere til deres eget liv, men aktive deltagere, der bliver lyttet til.

Det er en stol, der siger: Vi er her. Vi har noget at sige. Og vi fortjener at blive hørt.

DER ER ULIGHED (ANONYM)

Der er ulighed i uddannelsessystemet.

"Fuck karakterer."

"Vi kan mere end bare et tal."

Stolen protesterer mod et system, hvor eksamener og karakterer betyder mere end mennesker.

Uligheden ligger i, at alle måles med samme lineal, men ikke starter samme sted. Stolen er et opråb om at se potentiale i stedet for point.

Mennesker er mere end deres gennemsnit – og værdi kan ikke måles på en skala fra 2 til 12.

SÆT DIG, OG HJÆLPEN KOMMER

LUKAS

Hjælpen kommer ikke, når man sætter sig og venter på den. Den kommer, når systemet ikke længere kan undgå at se én. For Lukas kom hjælpen først, da afgangsprøven nærmede sig, og karaktererne afslørede et problem.

Da hjælpen endelig kom, blev det hele nemt – så hvorfor kom den først nu?

Stolen handler om, at unge skal blive lyttet til, når de har det svært. Ikke først, når det påvirker tal og resultater.

Man skal kunne få hjælp med det samme: Hjælp til skole, hjælp med sin familie, hjælp til at blive lyttet til.

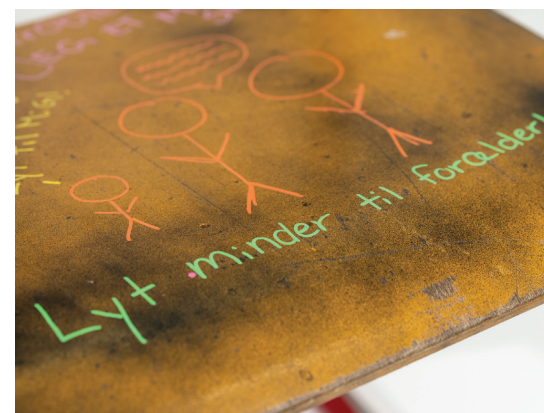
MR. GREEN MAGNUS

Dem med magten prioriterer penge frem for mennesker.

Magnus oplevede at måtte betale for privat hjælp, fordi psykiatrien ikke kunne tage imod ham. *Mr. Green* symboliserer et samfund, hvor økonomi betyder mere end omsorg. Hvor ventetider og afslag koster dyrt – ikke kun i kroner.

Stolen stiller spørgsmålet: Hvad betyder mest – budgettet eller mennesket?

Et budskab om prioriteringer og et håb om en fremtid, hvor mennesket er vigtigere end bundlinjen.

BRYD BOKSEN JULIE MALOU

Der er altid rammer og regler – men det er ikke altid, at de giver mening.

Julie Malou oplevede at blive presset ind i kasser, der ikke passede. Når voksne ikke lytter, eller regler bliver vigtigere end børn, går det galt.

Bryd boksen er et opråb om fleksibilitet og tillid. Børn skal tages alvorligt. Hjælp skal formes efter det enkelte barn, ikke efter systemets rammer.

At bryde boksen er at turde se bag reglerne – og anerkende, at mennesker ikke passer i standardløsninger. Stolen er et ønske om et system, der ser bag facaden og lytter, før det vurderer.

ANGELINA
**VI FORTJENER AT LEVE
— IKKE BLOT EKSISTERE**

Stolen symboliserer de barrierer en STU-elev møder før, under og efter sin uddannelse.

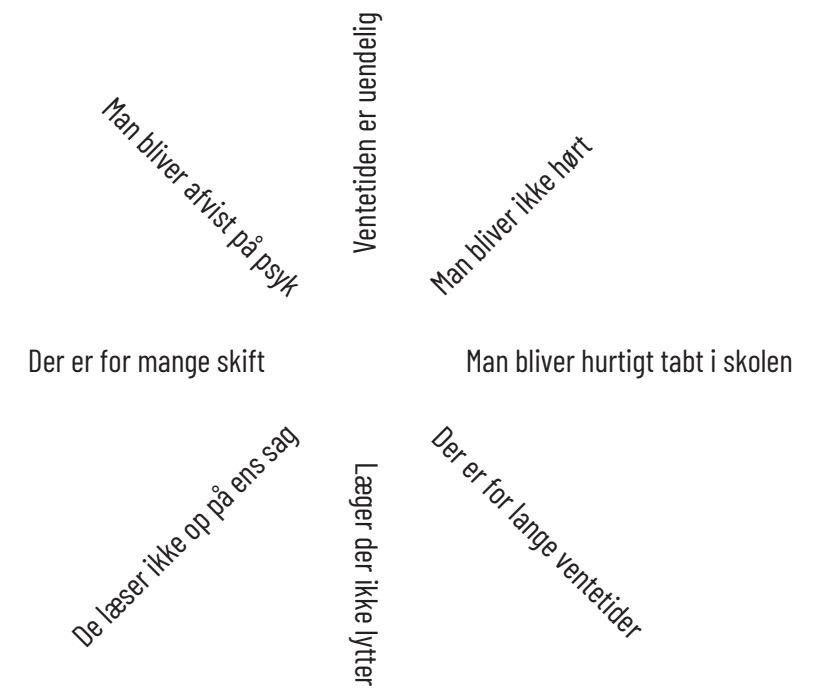
Den handler om retten til et liv med udvikling, læring og muligheder. Om ønsket om at blive taget seriøst som ung med drømme, potentiale og evner.

Alle fortjener den specialtilrettede uddannelse, de er blevet lovet.

STU skal være et sted, hvor unge får mulighed for at udvikle sig, lære og finde deres vej videre i livet.

(ANONYM)
UENDELIGHEDSURET

(UDEN TITEL)

ELIAS

Et åbent kranie. Tanker, der vælter ud. Forvirring og kaos.

Stolen viser følelsen af at være fanget midt i alt – uden at kunne finde hoved og hale på det. Man vil gerne have hjælp, men nogle gange kan det tage lang tid at finde ud af, hvad man har brug for hjælp til.

Systemet vil have klarhed – men livet er sjældent klart.

Stolen beder om tålmodighed, forståelse og tid. For nogle gange er forvirring ikke et problem – det er begyndelsen på at forstå.

GRO FAST CHARLIE

Lad os gro – men ikke gro fast. Efter 12 år i systemet, med utallige forsøg på forskellige uddannelser, blev frygten for at gro fast meget håndgribelig.

Når man føler sig smidt rundt mellem uddannelser, tilbud og nye ting, man *lige* skal prøve, er det svært at få ilt nok til at blomstre. I stedet søger rødderne dybere ned i jorden, og det bliver sværere at flytte sig fremad.

Planterne symboliserer et håb om at blive hørt, så man kan blomstre. Stolen minder os om, at mennesker har brug for de rette betingelser for at vokse. At det kræver mere end bare tid – det kræver forståelse, plads og vilje til at lytte.

MIE SMILEY

Denne her stol blev valgt af en voksen – men nu er den gjort til Mies egen.

Smileyen minder os om, at der altid findes noget godt midt i det svære. Om at tage noget, man ikke selv har valgt, og gøre det til sit eget. At stå stærkt i det, man er blevet givet. At få det bedste ud af den situation, man er blevet sat i.

Stolen er et symbol på modstandskraft – på at finde mening, styrke og håb, selv når livet er uretfærdigt.

Slay Queen. Tro på at du kan.

ER DER PLADS TIL MIG?

JANNICK

Der er mange unge, der føler, at der ikke er plads til dem i fællesskabet – i skoler, fritidsklubber, vengrupper, skole og efterskole. Overalt, hvor man burde høre til, men ikke gør.

Det er hårdt at lede efter et sted, hvor man passer ind. Spørgsmålet hænger i luften: *Er der plads til mig?*

Stolen repræsenterer en drøm om en fremtid, hvor der er plads til alle – også dem, der ikke passer ind i de eksisterende rammer.

En fremtid, hvor spørgsmålet ikke længere behøver at stilles, fordi svaret er indlysende: *Ja, selvfølgelig er der plads til dig.*

PÍNING EDA VALD STINE

En blanding af torturstol og trone.

Torturen fortæller om erfaringer med den stol, Stine har siddet på i kommunen. Følelsen af ikke at blive hørt eller set. Om hele tiden at blive sammenlignet med andre, målt og vejjet, indtil man mister troen på sig selv. Om at sidde fast i et system, hvor man ikke selv har indflydelse.

Men drømmen er tronstolen. Det er den stol, man burde sidde i, når man er til et møde, der handler om ens eget liv.

Stolen stiller spørgsmålet: Hvem sidder egentlig på tronen, når dit liv bliver forhandlet? Og hvem burde sidde der?

**Lidelse eller magt på oldnordisk*

JACK MAN LÆRER AF SINE FEJL

"Lyt til mig!" står der bag på stolen.

Man kun lærer af sine fejl, hvis nogen hjælper én med at forstå dem. Når unge gentager de samme fejl, er det måske ikke mangel på vilje - men mangel på hjælp.

Stolen handler om at blive set og forstået. At bryde mønstre kræver, at nogen lytter. Erfaring bliver først til læring, når nogen tager sig tid til at hjælpe.

BALANCEGANG

LASSE

En balanceret samtale. Det lyder enkelt, men er det ikke altid, når man som ung møder systemet. Når man er ung og uerfaren, kan samtalen med en sagsbehandler føles, som om man igen bliver til et barn - unødvendigt lille, forvirret og magtesløs.

Vægten på stolen symboliserer et ønske om balance. En balance, hvor man mødes som ligeværdige mennesker - hvor man ikke føler sig konstant vurderet. Hvor der bliver brugt et sprog, man kan tale med på. Hvor man bliver mødt med forståelse og nysgerrighed. Hvor sagsbehandleren gerne vil lære den unge at kende. Hvor fokus er på at forstå fremfor at *komme videre*.

Stolen er malet som en solopgang. Den symboliserer håbet om en lysere fremtid, der kan gry.

ÆNDRING CHANNIEL

Der skal ske noget. Hvad, ved man ikke helt - men noget skal ændres.

Stolen er et udtryk for den følelse mange unge deler: At tingene ikke fungerer, som de gør nu.

Ændring er ikke bare reform eller justering. Det er et kald om forandring - i systemet, i mødet med hinanden, i måden vi tænker på.

Et opråb om bevægelse, mod og nytænkning. Nogle gange starter ændring ikke med en plan, men med en fornemmelse. Den fornemmelse er det, stolen giver form.

En **fysisk** **manifestation** af de unges stemme

Stolene i kataloget her stammer fra den fysiske udstilling **TAG PLADS**, afholdt i forbindelse med En Vej til Alles årsmøde 2025. Her stod stolene fysisk som vidnesbyrd om, at støtte- og hjælpesystemer omkring unge kan udformes grundlæggende anderledes, hvis vi tør lytte til dem, der har erfaringerne indefra.

Stolene er lavet af unge for En Vej til Alle på workshops hos TUS – Talerøret for unge STU-elever, Fonden Aspiranterne og Lær For Livet UNG. På workshoppen har SNART* og SUS** faciliteret, de unges udvikling af en stol og en tekst om stolen med udgangspunkt i egne erfaringer med systemet. Ikke en hvilken som helst stol, men en fysisk manifestation af deres stemme, oplevelse og håb for fremtiden.

Stolene er venligst 'sourcet' fra Esbjerg, Herning, Brøndby, Fredericia, Glostrup og Kolding kommuner og rejser i løbet af 2026 tilbage i kommunerne. Her vil de stå som unges stemme i rum, hvor der træffes beslutninger for fremtiden. Stolene vil på den måde skabe ramme for dialog med fagpersoner og beslutningstagere om, hvordan vi begynder at forestille os og konkret arbejde mod en fremtid med en vej til alle unge.

*Laboratorium for mulige fremtider **Socialt Udviklingscenter

TAG PLADS

- PRODUCERET AF En Vej til Alle, 2026
- I SAMARBEJDE MED SUS, Snart, Aspiranterne, Lær for Livet, TUS
- FOTOGRAFERET AF Christian Brems christianbrems.com
- GRAFISK OPSÆTNING AF Magne Vesterdal Kjems
- LÆS MERE Envejtilalle.dk
LinkedIn: En Vej til Alle

**EN VEJ
TIL ALLE**

envejtillalle.dk
kontakt@evta.dk
Thoravej 29, Nordvest

